Dosarul nr. 3-377/2024
2-24013925-12-3-05022024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

08 octombrie 2024 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Cristina Panfil
Grefier Eugenia Dîrțu

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Pareniuc Vera împotriva Ministerului Finanțelor al RM, Serviciul Fiscal de Stat, Ministerul Justiției al RM și Casei Naționale Asigurări Sociale cu privire la anularea actelor administrativ individuale și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La data de 05 februarie 2024, Vera Pareniuc, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor al RM, Serviciul Fiscal de Stat, Ministerul Justiției al RM și Casei Naționale Asigurări Sociale solicitând anularea ca fiind ilegale a răspunsurilor Serviciului Fiscal de Stat nr. 26-15/2-13/12 din 02 ianuarie 2024, Ministerului Finanțelor nr. 15/2-06/29 din 26 ianuarie 2024 și a Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. P/10383/23 din 11 ianuarie 2024; obligarea achitării de la bugetul de stat a contribuțiilor de asigurări sociale calculate către Serviciul Fiscal de Stat; obligarea Serviciului Fiscal de Stat de a transfera suma contribuțiilor de asigurări sociale, primită de la bugetul de stat, către bugetul asigurărilor sociale de stat și de a prezenta de comun cu Ministerul Finanțelor, Declarațiile privind calcularea și utilizarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii - Forma 4BASS și Declarațiile persoanei asigurate-REV-5 pentru perioada 01.07.2005-31.08.2005 și 01.10.2005-01.11.2015; precum și încasarea din contul bugetului de stat a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 21 martie 1994 a fost angajată în funcția de inspector în Secția de impunere fiscală a întreprinderilor de stat și gospodăriilor agricole la Inspectoratul Fiscal de Stat *****.

La data de 06 octombrie 2004 a fost pusă sub învinuire de către organul de urmărire penală în baza art. 324 alin. (2) lit. a), c) și 330 alin. (1) din Codul penal.

Indică că, prin sentința Judecătoriei *****, din 9 martie 2005, a fost condamnată în baza art. 330 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 250 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în acest domeniu,

sentință care a fost casată prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 iunie 2005 și, ca urmare, a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunilor imputate și condamnată în baza art. 324 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 250 u.c., cu privarea dreptului de a ocupa anumite funcții pe un termen de 3 ani.

Respectiv, conducerea Inspectoratului Fiscal de Stat ***** a emis ordinul nr. 7 din 08 august 2005, în baza căruia a fost concediată conform prevederilor art. 82 lit. e) Codul muncii - în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de aplicare a pedepsei penale salariatului, prin hotărârea instanței de judecată care exclude posibilitatea de a continua munca la unitate, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

Indică că, ulterior, a continuat examinarea cauzei penale, fiind adoptată după câteva rejudecări, decizia Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2007, prin care s-a dispus menținerea deciziei Curții de Apel Bălți din 21 martie 2007 privind recunoașterea vinovată a acesteia de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1 000 u.c. și închisoare pe un termen de 3 ani cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organul fiscal pe termen de 3 ani. În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Prin hotărârea din 1 iulie 2014, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, a constatat violarea art.6 §1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale în cauza Pareniuc contra Moldovei.

Indică faptul că, potrivit art. 464^1 alin. (1) din Codul de procedură penală, hotărârile irevocabile pronunțate în cazurile în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau a libertăților fundamentale ale omului pot fi supuse revizuirii, dacă una din consecințele grave ale încălcării Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și a protocoalelor adiționale la aceasta continuă să se producă și nu poate fi remediată decât prin revizuirea hotărârii pronunțate, la 18 decembrie 2014 a depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de revizuire a sentinței din 09 martie 2005 a Judecătoriei *****, deciziei din 16 ianuarie 2007 a Curții Supreme de Justiție, deciziei din 21 martie 2007 a Curții de Apel Bălți și a deciziei din 12 septembrie 2007 a Curții Supreme de Justiție.

Astfel, prin decizia din 24 februarie 2015 a Curții Supreme de Justiție a fost admisă cererea de revizuire, casate sentințele de condamnare și a fost achitată pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Argumentează că, la data de 22 mai 2015 s-a adresat la Inspectoratul Fiscal de Stat ***** cu o cerere de restabilire în funcția deținută până la condamnarea sa ilegală.

Având în vedere că autoritatea fiscală a refuzat să o restabilească la locul de muncă, a depus cerere de chemare în judecată privind anularea ordinului de concediere și restabilirea la locul anterior de muncă.

Indică faptul că, prin hotărârea din 26 octombrie 2015 a Judecătoriei ***** (menținută prin decizia Curții de Apel Băiți din 26 ianuarie 2016), s-a dispus admiterea acțiunii, anularea ordinului autorității fiscale nr. 7 din 08 august 2005 privind încetarea raporturilor de muncă și

restabilirea subsemnatei în funcția de inspector fiscal superior al Secției de administrare fiscală a Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul *****, în temeiul căreia a fost emis ordinul nr. 31 din 01 noiembrie 2015, însă, imediat a doua zi, prin ordinul nr. 32 a fost concediată în legătură cu împlinirea vârstei necesare obținerii dreptului la pensie pentru limita de vârstă.

Invocă faptul că, având în vedere că nu a beneficiat de salariu pe o perioadă de 10 ani și a avut mari suferințe morale pe parcursul derulării cauzei penale, care s-a finalizat până la urmă cu adoptarea unei sentințe irevocabile de achitare, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului moral și material în conformitate cu prevederile Legii nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Astfel, printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă (decizia Curții Supreme de Justiție din 14 septembrie 2022) s-a dispus încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul său a prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere penală, inclusiv a salariului pentru absența forțată de la muncă pe perioada anilor 2005- 2015 în sumă de 435 487,86 lei.

Ministerul Finanțelor a executat hotărârea judecătorească irevocabilă, achitând în favoarea sa inclusiv salariul pentru absența forțată de la muncă.

Indică faptul că, se atestă că nu au fost calculate și achitate în bugetul asigurărilor sociale de stat contribuțiile asigurărilor sociale din salariul achitat.

Complementar, indică că nu au fost prezentate organului competent declarația 4-BASS pentru anii 2005-2015 și respectiv REV-5, ceea ce influențează negativ la recalcularea pensiei pentru limita de vârstă. Or, la stabilirea subsemnatei a pensiei pentru limita de vârstă perioada absenței forțate de la muncă (2005 - 2015) nu a fost luată în considerație, deoarece nu au fost achitate contribuțiile asigurărilor sociale și nu au fost prezentate organului competent declarația 4-BASS și REV-5 pentru perioada respectivă.

Astfel, indică că, la data de 04 decembrie 2023 a depus în adresa Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor, Casei Naționale de Asigurări Sociale și Serviciului Fiscal de Stat o cerere prealabilă, prin care a solicitat calcularea și achitarea la bugetul asigurărilor sociale a contribuțiilor asigurărilor sociale pentru perioada 20 iunie 2005 - 02 noiembrie 2015, precum și întocmirea si prezentarea în organele de asistență socială a declarației 4-BASS pentru anii 2005-2015 și REV-5.

Prin scrisoarea Ministerului Finanțelor nr. 15/2-06/29 din 26 ianuarie 2024 a fost informată că cererea sa a fost remisă la data de 14 decembrie 2023, spre examinare Casei Naționale de Asigurări Sociale, conform competențelor funcționale.

Prin răspunsul Serviciului Fiscal de Stat nr. 26-15/2-13/12 din 02 ianuarie 2023, se menționează că, potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr.489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale, declarația privind calcularea și utilizarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii și declarația privind evidența nominală a asiguraților sânt parte componentă a dării de seamă privind reținerea impozitului pe venit, a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii calculate, care se completează în modul și în forma stabilite de către Ministerul Finanțelor, se prezintă de plătitorii

de contribuții la bugetul asigurărilor sociale de stat. Conform art.1 al aceleiași legi, *plătitorul contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat*- persoană care, conform legislației privind sistemul public de asigurări sociale de stat, este obligată să calculeze și să achite la bugetul asigurărilor sociale de stat contribuții de asigurări sociale, majorări de întârziere și amenzi. Concluzionează autoritatea fiscală că Serviciul Fiscal de Stat nu este plătitorul contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat aferente salariului pentru absența forțată de la muncă, acesta fiind în imposibilitate de a prezenta Declarațiile privind calcularea și utilizarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii - Forma 4 BASS și Declarațiile persoanei asigurate - REV-5 pentru perioada solicitată.

La rândul său, prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. P/10383/23 din 11 ianuarie 2024, reclamanta a fost informată, că potrivit art. 6 alin. (2) din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii, stagiul de cotizare se calculează prin însumarea lunilor pentru care s-au stabilit contribuții/în mărimile stabilite, la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Concomitent, art. 7 alin. (1) din Legea menționată prevede că dovada stagiului de cotizare se face pe baza datelor din contul personal, gestionat în conformitate cu Legea privind sistemul public de pensii.

Potrivit Registrului de stat al evidenței individuale, la contul personal de asigurări sociale nu se conțin date privind contribuțiile de asigurări sociale calculate și transferate la bugetul asigurărilor sociale de stat de către Inspectoratul Fiscal de Stat *****, pentru perioada 01.07.2005 - 31.08.2005 și 01.10.2005 - 01.11.2015.

Mai menționează că potrivit răspunsului de la Casa Națională, că în cazul în care a fost restabilită în baza hotărârii instanței de judecată, în scopul înscrierii datelor la contul său personal de asigurări sociale urmează să se adresez la fostul angajator care are împuternicirea de completare a datelor declarate inițial, în conformitate cu sumele declarate și plătite la bugetul asigurărilor sociale de stat pentru fiecare perioadă.

Invocă faptul că, din conținutul răspunsurilor prezentate rezultă că autoritățile publice au refuzat satisfacerea cererii prealabile, motiv din care este nevoită să depună prezenta cerere de chemare în judecată.

Motivează că, întemeiază acțiunea în drept prin prisma prevederilor art.1, 6, 7 și art. 20 din Legea nr. 489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale.

Indică faptul că, fostul angajator, autoritatea fiscală, prin răspunsul din 02 ianuarie 2024 a refuzat să completeze informația necesară. Însă, pentru a soluționa chestiunea privind recalculul pensiei pentru limita de vârstă, este necesară achitarea la bugetul asigurărilor sociale a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii și completarea Declarațiilor privind calcularea și utilizarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii - Forma 4 BASS și Declarațiile persoanei asigurate - REV-5 pentru perioada 01.07.2005 - 31.08.2005 și 01.10.2005 - 01.11.2015.

Astfel, având în vedere că prejudiciul cauzat ca urmare a tragerii ilegale la răspundere penală se repară de la bugetul de stat, menționează că și contribuțiile respective urmează a fi achitate de la bugetul de stat către autoritatea fiscală, care va întocmi declarațiile necesare în

calitate de angajator, solicita admiterea integrală a cererii înaintate.

La 13 februarie 2024, din partea pârâtului Casa Națională de Asigurări Sociale a parvenit referința pe marginea acțiunii prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d. 47-49)

În motivarea referinței a indicat că, în Registrul de stat al evidenței individuale, la contul personal de asigurări sociale al reclamantei nu se conțin date privind contribuțiile de asigurări sociale calculate și transferate la bugetul asigurărilor sociale de stat de către angajatorul Inspectoratul Fiscal de Stat ***** (Direcția deservirea fiscală ***** - în prezent), pentru perioada 01.07.2005 - 31.08.2005 și 01.10.2005 - 01.11.2015.

Argumentează că, în cazul restabilirii la serviciu în baza hotărârii instanței de judecată (cum este cazul în speță), în scopul înscrierii datelor la contul personal de asigurări sociale al reclamantei, ultima urmează să se adreseze la fostul angajator, la caz Direcția deservire fiscală *****, care are împuternicirea de completare a datelor declarate inițial, în conformitate cu sumele declarate și plătite la bugetul asigurărilor sociale de stat pentru fiecare perioadă.

Totodată invocă că, în urma achitării contribuțiilor de asigurări sociale de stat aferente salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă pentru perioadele anilor 2005 - 2015 și prezentării dării de seamă privind reținerea impozitului pe venit, a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii calculate de către angajatorul menționat în hotărârea instanței de judecată, informația va fi înscrisă în contul personal de asigurări sociale al reclamantei Pareniuc Vera.

Prin urmare, în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul Administrativ, solicită respingerea acțiunii reclamantei Pareniuc Vera către Casa Națională de Asigurări Sociale, ca fiind neîntemeiată.

La 18 martie 2024, din partea pârâtului Serviciul Fiscal de Stat a parvenit referința pe marginea acțiunii prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d. 51-54)

În motivarea referinței a indicat că, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06.02.2020, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de către cet. Pareniuc Vera către Ministerul Justiției și Procuratura Generală, intervenienți accesorii Serviciul Fiscal de Stat și Alexandru Plîngău, privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, fiind dispusă încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul reclamantei Pareniuc Vera a prejudiciului material, format din salariul neachitat în perioada 2005- 2015 în mărime de 956 044,62 lei, cu aplicarea coeficientului de inflație în sumă de 15 500 lei și prejudiciul pentru ispășirea pedepsei penale, precum și prejudiciul moral în mărime de 150 000,00 lei. De asemenea, a fost dispusă încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000,00 lei și de transport în mărime de 5 064,80 lei, în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 06.02.2020, Ministerul Justiției, Procuratura Generală, Serviciul Fiscal de Stat și cet. Pareniuc Vera au formulat cerere de apel.

Curtea de Apel Chișinău, prin Decizia nr. 2a-903/21 din 10.11.2021 a respins cererea de apel înaintată de către cet. Pareniuc Vera și a admis cererile de apel declarate de Ministerul Justiției, Procuratura Generală și Serviciul Fiscal de Stat, fiind dispusă casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06.02.2020, în partea cuantumului dispus spre încasare a prejudiciului material manifestat prin salariul neachitat, pronunțând în această parte o hotărâre nouă, prin care s-a admis parțial cerința cu privire la încasarea prejudiciului material, prin încasarea din contul bugetului de stat (prin intermediul Ministerului Justiției) în beneficiul cet. Vera Pareniuc a prejudiciului material format din salariul neachitat în mărime de 453 487,86 lei, cu aplicarea coeficientului de inflație în sumă de 33 727,77 lei. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-787/22 din 14.09.2022 recursurile declarate de Ministerul Justiției, Procuratura Generală și cet. Pareniuc Vera împotriva Deciziei Curții de Apel Chișinău din 10.11.2021 au fost declarate inadmisibile.

Indică faptul că, analizând conținutul actelor judecătorești menționate supra, constată că litigiul soluționat și pretențiile satisfăcute au avut la bază o condamnare ilegală a reclamantei, ulterior achitarea acesteia și înaintarea acțiunii privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, proces guvernat în totalitate de Legea nr. 1545 din 25.02.1998 privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Invocă că, reclamanta Pareniuc Vera în prezenta acțiune de contencios administrativ, intentată împotriva Ministerului Finanțelor, Serviciului Fiscal de Stat, Ministerului Justiției și CNAS, face trimitere la soluția dată de instanțele judecătorești competente prin care s-a dispus repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, făcând aluzie la neexecutarea acesteia și/sau executarea neconformă, solicitând obligarea autorităților pârâte la executarea actelor judecătorești în modul pretins de aceasta și/sau într-un mod care nu a fost dispus de instanță.

Totodată, menționează că în dispoziția art. 1 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturi și ale instanțelor judecătorești, se indică expres că, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Argumentează că, din conținutul normei citate, derivă concluzia certă că respectiva lege este legea specială aplicabilă ce reglementează soluționarea cazurilor de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, specificând expres modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat.

În acest sens, invocă că urmează a se consulta, prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 1545/1998, unde sunt specificate expres acțiunile ilicite ale organelor pentru care este

reparabil prejudiciul material și moral, inclusiv fiind existentă și acțiunea de tragere ilegală la răspundere penală și condamnare ilegală, care au avut loc în privința cet. Pareniuc Vera.

Indică că, potrivit Deciziei Curții Supreme de Justiție din 24,02.2015, cet. Pareniuc Vera a fost achitată pe motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, sau în contextul art. 6 lit. a) din Legea nr. 1545/1998, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare.

Invocă că prin prisma art. 3, 7, 8 13 și 13/1 din Legea nr.1545, mecanismul reparării prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturi și ale instanțelor judecătorești, este specificat expres, prin determinarea autorităților concrete (instanței de judecată, Ministerului Justiției și Ministerului Finanțelor) și a acțiunilor concrete ce urmează a fi întreprinse de fiecare autoritate. Iar, instituirea altor obligații ale altor persoane în raport cu/și întru executarea actului judecătoresc privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești este ilegală, fiind contrară mecanismului de executare a unor astfel de documente executorii, expres prevăzut de lege.

De altfel, actul judecătoresc privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, emis în favoarea cet. Pareniuc Vera a fost executat conform procedurii stabilite, de către Ministerul Finanțelor din contul bugetului de stat, Serviciul Fiscal de Stat nefiind implicat la acest exercițiu, fapt despre care reclamanta a fost informată, prin răspunsul nr. 26-15/2-13/12 din 02.01.2024, pretins de către aceasta ca fiind ilegal.

Indică faptul că cerința înaintată de către reclamanta Pareniuc Vera nu numai că este neîntemeiată, dar este și contrară spiritului legislativ, or, reclamanta invocă reguli aplicabile raporturilor juridice de muncă, bazate pe principiul reciprocității drepturilor și obligațiilor, potrivit cărora salariatul este obligat efectiv să presteze munca în schimbul dreptului de a fi remunerat, iar angajatorul beneficiază de serviciul prestat în schimbul obligației de a achita salariul și plățile de asigurări sociale însoțitoare a acestuia, procedeu ce implică evidență, calculare și achitare lunară a volumului de lucrări efectuate, salariul precum și alte plăți aferente acestuia.

Invocă că reclamantei Pareniuc Vera nu i-a fost satisfăcută cerința privind încasarea salariului, ca un drept real rezultat al raportului de muncă, pentru munca efectiv exercitată, dar în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998, s-a dispus încasarea unui prejudiciu material calculat, pornindu-se de la câștigul mediu lunar al persoanei la momentul cauzării prejudiciului.

Prin urmare, în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, solicită respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

La 21 martie 2024, din partea pârâtului Ministerul Finanțelor a parvenit referința pe marginea acțiunii prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d.63-65)

În motivarea referinței a indicat că, în vederea executării hotărârilor Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06.02.2020, a Deciziei Curții de Apel Chișinău din 10.11.2021 și a Încheierii Curții Supreme de Justiție din 14.09.202, prin ordinul de plată nr. 221 din 25.11.2023, Ministerul Finanțelor a transferat suma de 667 780, 43 lei în favoarea lui Pareniuc Vera în temeiul titlului executoriu nr. 2-522/2018 din 24.05.2022.

Respectiv, indică că Ministerul Finanțelor a executat hotărârea judecătorească în partea încasării salariului prin transferul sumei la contul reclamantei și, prin urmare constată, faptul că hotărârea judecătorească a fost executată integral potrivit soluției adoptate de către instanța de judecată. Or, Ministerul Finanțelor, conform prevederilor legale, în asemenea cauze are doar sarcina executării titlului executoriu după remiterea acestuia de către Ministerul Justiției împreună cu hotărârile judecătorești emise pe cauza respectivă și datele bancare ale creditorului.

De asemenea, de către Ministerul Finanțelor careva plăți suplimentare nu au fost efectuate, fiind achitate exclusiv plățile adjudecate prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10.11.2021, menținută prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 14.09.2022.

Consideră că reclamanta nu este în drept să pretindă obligarea Ministerului Finanțelor să calculeze și să achite la bugetul asigurărilor sociale cotele asigurărilor sociale de stat obligatorii și să prezinte Declarațiile privind calcularea și utilizarea contribuțiilor sociale de stat obligatorii-Forma 4 BASS și Declarațiile persoanei asigurate-REV-5, deoarece Pareniuc Vera nu a avut și nu are raporturi de serviciu cu Ministerul Finanțelor. În acest sens, menționează că cotele asigurărilor sociale le suportă exclusiv angajatorul. Or, în cazul în care persoana a fost restabilită la serviciu în baza hotărârii instanței de judecată, doar fostul angajator are împuternicirea de completare a datelor la contul personal de asigurări sociale, în conformitate cu sumele declarate și plătite la bugetul asigurărilor sociale de stat pentru fiecare perioadă.

Concluzionează că, pe parcursul activității reclamanta nu a fost salarizată din bugetul Ministerului Finanțelor, dar salariul reclamantei pe perioada suspendării din funcție în legătură cu aflarea sub urmărirea penală a fost achitat de la bugetul de stat în temeiul unei hotărâri judecătorești irevocabile, deoarece art. 7 lit. a) din Legea nr. 1545/1998 stabilește că, în cazul emiterii sentinței de achitare asemenea prejudiciu se achită de la bugetul de stat, însă achitarea contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale din partea angajatorului nu sunt prevăzute.

Menționează că, nu există nici o normă materială, care ar obliga Ministerul Finanțelor să achite contribuțiile de asigurări sociale a unor persoane, care nu se află în relații de muncă cu ministerul.

Prin urmare, în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul Administrativ, solicită respingerea acțiunii a reclamantei Pareniuc Vera către Ministerul Finanțelor, ca fiind neîntemeiată.

La 30 aprilie 2024, din partea pârâtului Ministerul Justiției a parvenit referința pe marginea acțiunii prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d. 76-78).

În motivarea referinței a indicat că, Ministerul Justiției nu este pârâtul corespunzător în prezentul litigiu, având în vedere faptul că reclamantul contestă răspunsurile Serviciului Fiscal de Stat, Ministerului Finanțelor și Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Indică faptul că, potrivit prevederilor art. 13^1 alineatele (2), (3) și (4) din Legea nr. 1545-XII din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată, „Instanța de judecată prezintă din oficiu titlul executoriu emis în baza hotărîrii judecătorești definitive spre executare Ministerului Justiției și informează părțile despre acest fapt. La solicitarea Ministerului Justiției, creditorul prezintă, în termen de 5 zile, datele bancare necesare pentru executarea titlului executoriu. Titlul executoriu, eliberat în baza hotărîrii definitive, poate fi prezentat spre executare Ministerului Justiției și de către creditor, cu anexarea datelor bancare necesare, în vederea efectuării transferului.

În decurs de 10 zile din data prezentării titlului executoriu, eliberat în baza hotărârii judecătorești definitive, Ministerul Justiției remite Ministerului Finanțelor titlul executoriu, împreună cu hotărârile judecătorești emise pe cauza respectivă, și datele bancare ale creditorului.

Titlul executoriu se va executa de către Ministerul Finanțelor, în conformitate cu procedura și termenele stabilite prin Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014.

Invocă că, la data de 28 octombrie 2022, în adresa Ministerului Justiției a parvenit cererea dnei Vera Pareniuc, privind primirea spre executare a titlurilor executorii nr. 2a-903/2021 și nr. 2-522/2018 (2 la număr).

Ministerul Justiției prin scrisoarea nr. 09/9659, din 07 noiembrie 2022, în temeiul art. 131 alin. (3) din Legea nr. 1545-XII din 25 februarie 1998, a remis Ministerului Finanțelor titlurile executorii cu toate actele necesare executării.

Prin urmare, pârâtul Ministerul Justiției și-a exercitat obligațiile legale ce revin din prevederile Legii nr. 1545-XII din 25 februarie 1998, prin remiterea titlurilor executorii spre executare Ministerului Finanțelor.

La data de 12 decembrie 2023, reclamanta s-a adresat cu o petiție către Ministerul Justiției, prin care a solicitat calcularea și achitarea la bugetul asigurărilor sociale de stat contribuțiile asigurărilor sociale pentru perioada anilor 2005-2015, întocmirea și prezentarea în organele de asistență socială a declarației 4-BASS pentru anii 2005-2015 și REV-5.

Astfel, prin scrisoarea nr. 09/3112 din 19 decembrie 2023, a remis petiția Casei Naționale de Asigurări Sociale după competență, în temeiul art. 74 din Codul administrativ.

Indică faptul că cerințele reclamantei cu referire la calcularea și reținerea contribuțiilor de asigurări sociale pentru perioada 01.07.2005-31.08.2005 și 01.10.2005-01.11.2015, exced competențele și atribuțiile Ministerului Justiției, prevăzute de Regulamentul privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 698 din 30 august 2017.

Prin urmare, califică pretențiile reclamantului Vera Pareniuc în raport cu Ministerul Justiției ca fiind neclare sau nu se regăsesc în solicitările reclamantului din acțiune.

În ședința de judecată.

În şedinţa de judecată reclamanta Vera Pareniuc a solicitat admiterea cererii înaintate conform celor invocate, concretizând încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 lei.

Reprezentantul reclamantului Vera Pareniuc, avocatul Zama Vitalie, a solicitat admiterea pretențiilor înaintate conform motivelor de fapt şi de drept invocate cu solicitarea încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de zece mii lei.

Reprezentantul pârâtului Casa Națională de Asigurări Sociale, nu s-a prezentat și nu a informat instanța cu privire la motivele neprezentării.

Reprezentantul pârâtului Serviciul Fiscal de Stat, Ion Dormencu a solicitat respingere cererii ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției, Bîtcă Irina a rămas la poziția sa din referință, lăsând la discreția instanței pronunțarea hotărârii pe caz.

Reprezentantul pârâtului Ministerul Finanțelor, Bîrca Serghei, nu s-a prezentat însă a solicitat examinarea în lipsa sa, solicitând respingerea cererii după motivele expuse în referința prezentată.

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând acțiunea reclamantei Pareniuc Vera, audiind explicațiile participanților la proces, studiind argumentele pârâților, probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă şi pasibilă de a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) din Codul administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul

cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenția.

Referitor la admisibilitatea acțiunii.

În sensul art. 20 și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Astfel, prin urmare, este de menționat că, prin hotărârea din 26 octombrie 2015 a Judecătoriei *****, s-a dispus admiterea acțiunii, anularea ordinului autorității fiscale nr. 7 din 08 august 2005 privind încetarea raporturilor de muncă și restabilirea subsemnatei în funcția de inspector fiscal superior al Secției de administrare fiscală a Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul *****, în temeiul căreia a fost emis ordinul nr. 31 din 01 noiembrie 2015, însă, imediat a doua zi, prin ordinul nr. 32 a fost concediată în legătură cu împlinirea vârstei necesare obținerii dreptului la pensie pentru limita de vârstă.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 14 septembrie 2022, s-au considerat inadmisibile recursurile declarate, prin urmare fiind menținută Decizia Curții de Apel Chișinău din 10.11.2021, potrivit căreia s-a dispus încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul reclamantei Pareniuc Vera a prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere penală, inclusiv a salariului pentru absența forțată de la muncă pe perioada anilor 2005-2015 în sumă de 453 487,86 lei și coeficientul de inflație în mărime de 33 727,77 lei. (f.d.16-26)

Așadar, instanța reține că urmare a necalculării plăților pentru perioada anilor 2005-2015, la data de 04 decembrie 2023, reclamanta a depus o cerere prealabilă în adresa Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor, Casei Naționale de Asigurări Sociale și Serviciului Fiscal de Stat, prin care a solicitat calcularea și achitarea la bugetul asigurărilor sociale a contribuțiilor asigurărilor sociale pentru perioada 20 iunie 2005 - 02 noiembrie 2015, precum și întocmirea si prezentarea în organele de asistență socială a declarației 4-BASS pentru anii 2005-2015 și REV-5.

Urmare a cărui fapt la data de 02 ianuarie 2024, a primit un refuz de la Serviciul Fiscal de Stat, la data de 11 ianuarie 2024 de la Casa Națională de Asigurări Sociale a fost informată că responsabil de calcularea plăților contribuțiilor sociale la budgetul de stat revine angajatorului în perioada de referință Inspectoratul Fiscal de Stat *****.

Instanța de judecată reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Potrivit art. 17 din Codul administrativ, prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente. Instanța menționează că la art. 17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea ”*revendică încălcarea”* din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în prima facie - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin activitatea administrativă.

Noțiunea „*revendică încălcarea*” nu echivalează cu noțiunea „*vătămarea dreptului*”. ”Revendicarea încălcării” justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar „vătămarea dreptului” se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond.

Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată trebuie să fie un element de fond, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, 20 Constituția RM, art. 39 CA).

În conformitate cu art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

În temeiul art. 191 alin.(1) din Codul administrativ, controlul de legalitate a actelor Ministerului Finanțelor, Casei Naționale Asigurări Sociale, a Serviciului Fiscal de Stat și a Ministerului Justiției este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Mai mult, acțiunea înaintată de către reclamantă reprezintă o acțiune în realizare, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ.

În temeiul art. 208 alin. (4), o acțiune în realizare se admite numai dacă reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere prin care a solicitat realizarea, tolerarea sau omiterea unei acțiuni.

Din materialele cauzei rezultă că, urmare a necalculării plăților pentru perioada anilor 2005-2015, la data de 04 decembrie 2023, reclamanta a depus o cerere prealabilă în adresa Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor, Casei Naționale de Asigurări Sociale și Serviciului Fiscal de Stat, prin care a solicitat calcularea și achitarea la bugetul asigurărilor sociale a

contribuțiilor asigurărilor sociale pentru perioada 20 iunie 2005 - 02 noiembrie 2015, precum și întocmirea si prezentarea în organele de asistență socială a declarației 4-BASS pentru anii 2005-2015 și REV-5.

Art. 209 alin. (3) din Codul administrativ prevede că, pentru acțiunea în realizare, acțiunea în constatare și acțiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ

Ab inition, instanța de judecată a constatat că, prin prisma prevederilor art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, motive de inadmisibilitate în privința acțiunii de contencios administrativ înaintată de Pareniuc Vera nu se regăsesc, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Aferent temeiniciei acțiunii.

La caz, din materialele dosarului instanţa de judecată reţine că, prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2016, a fost menținută hotărârea din 26 octombrie 2015 a Judecătoriei *****, prin care s-a dispus admiterea acțiunii, anularea ordinului autorității fiscale nr. 7 din 08 august 2005 privind încetarea raporturilor de muncă și restabilirea subsemnatei în funcția de inspector fiscal superior al Secției administrare fiscală a Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul *****, în temeiul căreia a fost emis ordinul nr. 31 din 01 noiembrie 2015, însă, imediat a doua zi, prin ordinul nr. 32 a fost concediată în legătură cu împlinirea vârstei necesare obținerii dreptului la pensie pentru limita de vârstă. (f.d. 12-15)

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 14 septembrie 2022, s-au considerat inadmisibile recursurile declarate, prin urmare fiind menținută Decizia Curții de Apel Chișinău din 10.11.2021, potrivit cărei s-a dispus încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul reclamantei Pareniuc Vera a prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere penală, inclusiv a salariului pentru absența forțată de la muncă pe perioada anilor 2005-2015 în sumă de 453 487,86 lei și coeficientul de inflație în mărime de 33 727,77 lei. (f.d.16-26)

Întru revendicarea drepturilor sale, la data de 28 octombrie 2022, Pareniuc Vera a înaintat o cerere prin care a depus la Ministerul Justiției, titlurile executorii din aceeași dată cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor. (f.d.80-83)

La data de 04 decembrie 2023 reclamanta Pareniuc Vera a depus în adresa Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor, Casei Naționale de Asigurări Sociale și Serviciului Fiscal de Stat o cerere prealabilă, prin care a solicitat calcularea și achitarea la bugetul asigurărilor sociale a contribuțiilor asigurărilor sociale pentru perioada 20 iunie 2005 - 02 noiembrie 2015, precum și întocmirea si prezentarea în organele de asistență socială a declarației 4-BASS pentru anii 2005-2015 și REV-5. (f.d. 27)

Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. P/10383/23 din 11 ianuarie 2024 a fost informată că potrivit Registrului de stat al evidenței individuale, la contul personal al reclamantei de asigurări sociale nu se conțin date privind contribuțiile de asigurări sociale calculate și transferate la bugetul asigurărilor sociale de stat de către Inspectoratul Fiscal de Stat *****, pentru perioada 01.07.2005 - 31.08.2005 și 01.10.2005 - 01.11.2005, iar în cazul în care numita a fost restabilită în baza hotărârii instanței de judecată, în scopul înscrierii datelor la contul său personal de asigurări sociale urmează să se adreseze la fostului angajator care are

împuternicirea de completare a datelor declarate inițial, în conformitate cu sumele declarate și plătite la bugetul asigurărilor sociale de stat pentru fiecare perioadă. (f.d.28)

Potrivit răspunsului nr. 26-15/2-13/12 din 02 ianuarie 2024, Serviciul Fiscal de Stat a informat că nu este plătitorul de contribuțiilor la budgetul asigurărilor sociale de stat aferente salariului pentru absența forțată a reclamantei de la muncă acesta este în imposibilitate de a prezenta Declarațiile privind calcularea și utilizarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii-Forma 4BASS și Declarațiile persoanei asigurate-REV 4 pentru perioada 20.06.2005-02.11.2015. (f.d. 29)

Concomitent, Ministerul Finanțelor prin răspunsul 15/2-06/29 din 26.01.2024, a informat reclamanta că cererea sa a fost remisă la data de 14.12.2023, Casei Naționale de Asigurări Sociale pentru examinare conform competenței funcționale. (f.d. 30)

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile legii codului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată conform Legii privind organizarea judecătorească. Pentru realizarea controlului judecătoresc se impune respectarea prevederilor legale de competență jurisdicțională. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este stabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activităţii autorităţilor publice, asigurarea ordinii de drept.

Potrivit prevederilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii, stagiul de cotizare se calculează prin însumarea lunilor pentru care s-au plătit contribuții, în mărimile stabilite, la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Conform art. 7 alin. (1) al legii menționate, dovada stagiului de cotizare se face pe baza datelor din contul personal, gestionat în conformitate cu Legea nr. 489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale.

În continuare, art. 30 alin.(1) din Lege stipulează că, ”Pensiile se stabilesc şi se plătesc de către organele de asigurări sociale”.

Conform prevederilor art. 14 alin. (2) din Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, potrivit căruia înscrierea respectivă în carnetul de muncă, introdusă în legătură cu cazurile menționate la alin. (l) (în cazul în care persoana este restabilită la locul de muncă anterior) se consideră nevalabilă. La cererea persoanei fizice, administrația întreprinderii, instituției sau organizației îi eliberează acesteia un duplicat al carnetului de muncă fără înscrierea care a fost considerată nevalabilă.

Astfel, este de menționat faptul că Pareniuc Vera a fost restabilită în funcția deținută prin hotărârea Judecătoriei *****, din 26 octombrie 2015, care a fost menținută prin Decizia Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2016, fiind emis ordinul de restabilire în funcția deținută nr. 31 din 01 noiembrie 2015, iar a doua zi fiind emis ordinul nr. 32 a fost concediată în legătură cu vârsta de pensionare.

Conform art. 5 alin. (1) din Legea nr. 489/1999, privind sistemul public de asigurări sociale, prevede că, *Declarația privind calcularea și utilizarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii și declarația privind evidența nominală a asiguraților sînt parte componentă a dării de seamă privind reținerea impozitului pe venit, a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii calculate, care se completează în modul și în forma stabilite de către Ministerul Finanțelor, se prezintă de plătitorii de contribuții la bugetul asigurărilor sociale de stat Serviciului Fiscal de Stat după cum urmează:*

a) angajatorii, indiferent de tipul de proprietate şi de forma juridică de organizare, liber-profesioniștii ce practică activitate în sectorul justiției – lunar, pînă la data de 25 a lunii următoare celei de gestiune, iar în cazul lichidării – în termen de cel mult 10 zile de la data aprobării bilanţului de lichidare;

b) persoanele fizice: întreprinzători individuali care au obţinut dreptul de a desfăşura activitate în modul stabilit de lege, indiferent de forma juridică de organizare, inclusiv fondatorii godpodăriilor țărănești (de fermier), persoane fizice care desfăşoară activităţi în domeniul achizițiilor de produse din fitotehnie și/sau horticultură și/sau de obiecte ale regnului vegetal, care nu au persoane angajate prin contract individual de muncă – o dată pe an, pînă la data de 15 ianuarie a anului următor celui de gestiune, iar în cazul lichidării – în termen de cel mult 3 zile de la data inițierii radierii;

c) declarația corectată – în modul stabilit la art. 188 din Codul fiscal nr. 1163/1997;

d) declaraţiile menţionate în prezentul alineat se prezintă de plătitorii contribuţiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat Serviciului Fiscal de Stat în termenele stabilite la lit. a)–c) pentru perioadele începînd cu 1 ianuarie 2018, iar pentru perioadele anterioare se prezintă în modul stabilit de legile bugetului asigurărilor sociale de stat anuale aferente perioadelor în cauză;

d[1]) declarațiile persoanei asigurate pentru perioadele din anii 1999–2017 se prezintă Casei Naționale conform modelului aprobat de aceasta

Totodată, potrivit alin. (1[1]) din norma enunțată stipulează că, *Angajatorii, indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare, sînt obligați să prezinte, pe suport de hîrtie sau utilizînd metode automatizate de raportare electronică cu aplicarea semnăturii digitale, informația privind stabilirea drepturilor sociale în sistemul public de asigurări sociale la data emiterii ordinului de acordare a concediului de îngrijire a copilului, ordinului de acordare a concediului paternal, ordinului de eliberare din cîmpul muncii.*

În același context este de menționat faptul că, potrivit alin. (5) din norma menționată la alineatele precedente statuează că *Serviciul Fiscal de Stat furnizează Casei Naţionale informaţii referitoare la indicatorii dării de seamă privind reţinerea impozitului pe venit, a primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi a contribuţiilor de asigurări sociale de stat obligatorii calculate şi informaţii referitoare la indicatorii declaraţiei cu privire la impozitul unic calculat pentru rezidenţii parcurilor pentru tehnologia informaţiei în modul şi în forma stabilite de Serviciul Fiscal de Stat de comun cu Casa Naţională.*

În același context, instanța reține că potrivit art. 15 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, stipulează că timpul aflării ilegale sub arest, timpul ispăşirii pedepsei, precum şi timpul pe parcursul căruia persoana fizică nu a lucrat în legătură cu suspendarea ilegală din lucru (funcţie) se iau în considerare la calcularea vechimii generale în muncă şi a vechimii în specialitate, iar alin. (2) prevede că, vechimea în muncă, calculată cu includerea perioadelor menţionate la alin. (1) al prezentului articol, se va lua în considerare la acordarea înlesnirilor muncitorilor şi funcţionarilor, inclusiv la stabilirea pensiilor şi indemnizațiilor.

Astfel, deși pârâții invocă că, restabilirea la locul de muncă este o metodă de recuperare a prejudiciului cauzat prin condamnarea ilegală, instanța reține că dreptul la includerea perioadelor de absență forțată de la serviciu, suspendare din funcție și/sau concedierea ca urmare a unei condamnări ilegale, prin prisma legii menționate supra oferă dreptul reclamatei la stabilirea pensiei incluzând aceste perioade menționate de numita Pareniuc Vera, și anume 01.07.2005-31.08.2005 și 01.10.2005-01.11.2015.

În context, instanța de judecată reține că răspunsurile oferite de către pârâți nu pot fi supuse anulării, or prin acestea partea reclamantă a fost informată aferent procedurii cu privire la contribuțiile sociale nu și ca act administrativ defavorabil.

Totodată, în aceeași ordine de idei, instanța reține că potrivit prevederilor art. 13^{1} alineatele (2), (3) și (4) din Legea nr. 1545-XIIdin 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată, „Instanța de judecată prezintă din oficiu titlul executoriu emis în baza hotărîrii judecătorești definitive spre executare Ministerului Justiției și informează părțile despre acest fapt. La solicitarea Ministerului Justiției, creditorul prezintă, în termen de 5 zile, datele bancare necesare pentru executarea titlului executoriu. Titlul executoriu, eliberat în baza hotărîrii definitive, poate fi prezentat spre executare Ministerului Justiției și de către creditor, cu anexarea datelor bancare necesare, în vederea efectuării transferului.

În decurs de 10 zile din data prezentării titlului executoriu, eliberat în baza hotărîrii judecătorești definitive, Ministerul Justiției remite Ministerului Finanțelor titlul executoriu, împreună cu hotărîrile judecătorești emise pe cauza respectivă, și datele bancare ale creditorului.

Titlul executoriu se va executa de către Ministerul Finanțelor, în conformitate cu procedura și termenele stabilite prin Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014.

Prin urmare, pârâtul Ministerul Justiției și-a exercitat obligațiile legale ce revin din prevederile Legii nr. 1545-XII din 25 februarie 1998, prin remiterea titlurilor executorii spre executare Ministerului Finanțelor, iar cerințele înaintate de reclamanta Pareniuc Vera exced competențele și atribuțiile Ministerului Justiției, prevăzute de Regulamentul privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 698 din 30 august 2017, atestându-se ca neîntemeiată cerința reclamantei față de Ministerul Justiției.

Astfel, din raționamentele expuse *infra* instanța de judecată concluzionează că, luând în considerație faptul că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10.11.2021, s-a încasat din contul bugetului de stat în beneficiul reclamantei Pareniuc Vera prejudiciul cauzat prin tragerea ilegală la răspundere penală, sub forma salariului neachitat pe perioada anilor 2005-2015 în sumă de 453 487,86 lei, urmând a fi reținute din suma respectivă plățile aferente salarizării acestea conform legislației în vigoare, inclusiv impozitul pe venit și contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii, Ministerul Finanțelor și Serviciul Fiscal de Stat, urmând a face corectitudine și claritate prin prisma prevederilor atribuțiilor funcționale față de reclamanta Pareniuc Vera în parte ce ține de contribuțiile sociale cu oferirea informațiilor necesare.

Reieșind din circumstanţele de fapt constatate, prin prisma normelor legale sus citate, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea este parțial întemeiată, și urmează a fi admisă parțial și anume în partea obligării Ministerului Finanțelor și Serviciului Fiscal de Stat să calculeze pentru perioada 01.07.2005 - 31.08.2005 și 01.10.2005 - 01.11.2015 contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii în privința reclamantei Pareniuc Vera, în rest urmează a fi respinsă.

Astfel, instanța reține încălcarea de către Ministerul Finanțelor și Serviciul Fiscal de Stat, a prevederilor legale naționale, prin prisma normelor normative, or, prin prisma principiului proporționalității (art. 29 Cod administrativ), care impune ca orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată.

Raportând circumstanțele pricinii la normele legale precitate, instanța de judecată conchide asupra temeiniciei acțiunii reclamantei Pareniuc Vera, motiv pentru care va admite parțial acțiunea.

În conformitate cu prevederile art. 219-229 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite parțial acțiunea în contencios administrativ depusă de Pareniuc Vera împotriva Ministerului Finanțelor al RM, Serviciul Fiscal de Stat, Ministerul Justiției al RM și Casei Naționale Asigurări Sociale cu privire la anularea actelor administrativ individuale și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil

Se obligă Ministerul Finanțelor și Serviciul Fiscal de Stat să calculeze pentru perioada 01.07.2005 – 31.08.2005 și 01.10.2005 – 01.11.2015 contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii în privința reclamantei Pareniuc Vera.

În rest acțiunea în contencios administrativ se respinge, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Președintele ședinței, Cristina Panfil
Judecător